Otevřený dopis odborníkům v kosmologii{2odok_CZ. 20221031} [2odok_.20221031]

{2odok_CZ. 20221031} **[EN: 2odok_EN.20221031]** Otevřený dopis odborníkům v kosmologii

Vážený odborníku v kosmologii.

Obracím se na vás s prosbou o pomoc v ověření nebo vyloučení jednoho z důsledků Einsteinovy představy konečného prostoru Vesmíru uzavřeného do sebe, modelovaného do jeho nejjednodušší reprezentace. Moje analýza tohoto modelu mě zavedla až k formulování 7 důsledků, jehož jeden vám nabízím jako první k ověření, jelikož mi jeho ověření připadá ze všech formulovaných důsledků jako nejsnadněji proveditelné.

Tento první důsledek je, že se nemůžeme vyhnout vícenásobnému pozorování objektu v prostoru v různých směrech. Všechna pozorování téhož objektu, která můžeme mylně považovat za různé objekty, jsou na obloze uspořádána do kruhu, jehož průměr se zvětšuje s rostoucí vzdáleností k pozorovanému objektu. A střed toho kruhu odpovídá směru, ve kterém se nám objekt v časoprostoru zdánlivě skrývá.

Pomáhám si uvědoměním, že pozorování v 2D prostoru po povrchu koule je stejné jako v 1D prostoru po kružnici, takže sledování přímého směru by nás zavedlo do výchozího bodu z opačné strany. Já jsem jenom tu kružnicí nazval NÁHRADNÍ KRUŽNICE, protože nám nahrazuje přímý směr v prostoru s konstantní křivostí. Měl-li by nás přímý směr zavést zpět do výchozího bodu z opačné strany i v nějakém hypotetickém konstantně zakřiveném 3D prostoru, muselo by i naše pozorování v něm probíhat po NÁHRADNÍCH KRUŽNICÍCH.

Světlo ze zdroje ve skutečném místě “S” by se potom muselo k nám pozorovatelům v bodě “P” šířit po povrchu geometrického útvaru, který jsem nazval “rugball”, jelikož nám svým tvarem připomíná ragbyový míč konstantně zakřivený s vrcholy “P” a “S”, a který vznikne otáčením NÁHRADNÍ KRUŽNICE kolem spojnice “P-S”, tedy sečny takovou kružnicí. Potud geometrie.

Vesmír ale nemůže být přesně konstantně zakřivený, jelikož nerovnoměrně rozložená gravitace nám to vylučuje. Tečné směry z “P” po povrchu útvaru “rugball”, které by jinak vytvořily na obloze kružnici, by se zredukovaly na diskrétní směry ze zdánlivých poloh “Z” na obloze. Jakoby světlo se k nám šířilo ze zdánlivých poloh “Z” na obloze, které by byly

uspořádané do kruhu. A průměr takového kruhu by se zvětšoval se zvětšující se vzdáleností od nás k pozorovanému zdroji světla “S”, a jeho střed by mířil právě ve směru do “S”. Přesně tak, jak ukazuji v hlavním článku na obrázku [2phG_CZ] HVĚZDY a ŠÍŘENÍ SVĚTLA G.

Takový efekt by nám připomínal známý „Lokální Gravitační Lensing“, pozorovaný kolem míst silné lokální gravitace. Byl by to ale nějaký „Globální Gravitační Lensing“ vytvářený slabou globální gravitaci, která drží Vesmír pohromadě.

Podrobnosti mého popisu 2NdV.1_CZ.20210910 Nahlížení do Vesmíru.1 jsou vloženy na webovou stránku, která se pro mne připravuje. Omlouvám se, vložené texty stále ještě obsahují estetické mouchy zaviněné překládáním PDF formátu na webový formát, které pro mě zajišťuje pan Martin Orešanský z Royalonogy.

Ale vezměte si například pulsary, které vysílají světlo modulované relativně vysokou, stejnou frekvencí. Považovat to za náhodu dobře nejde, a proto se domníváme, že se jedná o nějaký jev společný těmto pulsarům. Náš popisovaný model ale nevylučuje možnost, že by to mohly být jenom různé pohledy na jeden ten samý pulsar, uspořádané do kruhu. Stačilo by vyhledat jejich polohy na obloze a zkontrolovat, zdali nejsou uspořádány do kruhu. Podařilo by se takový kruh nalézt, potom by to bylo povzbuzení, že i takový jednoduchý model by mohl být užitečný pro naše nahlížení do Vesmíru …

Jsem zvědavý na váš úsudek a také případný konkrétní návrh na provedení takového ověření. Prosím o předání mého dopisu kolegovi, o kterém se domníváte, že by pro něj mohla být moje výzva zajímavá.

S pozdravem,

Vladimír Vonka, Innovations

www.goyourownwaynow.com

(Jiná dostupná inovace: www.regainsafety.com)